

מתפעל מכוחה ועוצם ידה של המדינה שלו... הלה פער את פיו, והחל לחרף ולזעוק על רבי שניאור: "מדוע אינך מחזיק תעודת זהות של המדינה? מה אתה חושב לעצמך? בזכות מי אתם כאן אם לא בזכות המדינה???" וכולי, כיד השנאה הטובה.

רבי שניאור לא התרגש, בלא לאבד עשתונות ובלא להתלהם ענה לו: "לא ולא, אנו כאן בזכות אבותינו, להם נתן הבורא את הארץ! הציונים לא הוסיפו מאומה, ואם כבר, הם רק גרעו והזיקו!!!"

כזו היתה דעתו הנחרצת לכל אורך ימיו. הוא לא רצה שום קשר עם המדינה הציונית, וסבר בלהט כי אין להם כל זכות על ארץ הקודש. רק בגניבה ובידי עשיו השתלטו עלינו, ועוד באים לחוות דעות ולהכריח את התושבים שגמצאים כאן זה עידנים - לקיים חוקיהם שהמציאו. מי שאל אותם? היה תוהה בכאב עצור.

לא הסכים לשלם ארנונה לעירייה, מפני שלא הכיר בהשתלטותם על רכוש אחרים, וכאשר הצטבר חוב בחשבוננו - הם שלחו חברת הוצאה לפועל שפרצה לדירתו והלאימה כמה וכמה מטלטלין. לרבי שניאור לא הזיז הדבר, שיעשו הגנבים כרצונם. הוא אינו מכיר בהם בשום דרך, ולא מצפה מהם לדבר. הוא ראה בהם לא יותר מאשר חבורת שודדים - כהגדרתו של מרנא החזון איש, חמסנים שכבשו ארץ ובתים לא להם^ט.

ה' איש מלחמה

לעת זקנותו של רבי שניאור, התקיימה יום אחד הפגנה גדולה בסמיכות לביתו, והשוטרים התיזו הרבה גז מדמיע.

רבי שניאור היה בדרכו הביתה, ואחינו שהתגורר עמו בבנין הבחין בו, ותיכף ניגש להציע את עזרתו. הוא אמר לדודו כי השוטרים משתוללים, ומסוכן עבורו לשהות ברחוב ברגעים הללו, מה גם שהאוויר ספוג בגז שעלול ח"ו להזיקו.

דברי חכמים
13676

ט. היה זה מעין חילוקי הגדרות בין מרנא החזון^א למרנא הגרי"ז נבג"מ, איך להתייחס למדינה. האם כגזלנים וחמסנים שהשתלטו על ארץ ישראל, כהתבטאותו של החזון^א שהם 'באנדע גנבים', או כחבורה של ריקים ופוחזים 'ליידיג גייער' כהגדרת הגרי"ז^ז...

דברי חכמים
13676